

ἀγριόκαμα τό, ἀμάρι. ἀγρόκαμαν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάμα. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγρόκαμαν πβ. ἄγρος παρὰ τὸ γριος.

Πολὺ μεγάλη καῦσις, κάψιμο, τὸ ὅποιον ἀφανίζει τὰ πάντα χωρὶς ν' ἀφίνη τίποτε. Συνών. ἀγριοκάψιμο.

ἀγριοκάναρο τό, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κανάρι.

Τὸ μικρὸν πτηνὸν ἀκανθυλλίς (acanthis carduelis ἢ cardilla carduelis) ἔχον ποικίλον χρωματισμόν. Συνών. γκαθοπούλλι, τουρκοπούλλι. [**]

ἀγριοκανναβούρι τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κανναβούρι.

Πιθανῶς ἡ ἀγρία κάνναβις τοῦ Διοσκορ. (3,156), ἣν συνήθως ἐξηγοῦν ἀλθαίαν, ἥτοι ἡ ἀλθαία ἡ κάνναβις (althaea cannabina) τῆς τάξεως τῶν μαλαχιδῶν (malvaceae). Πβ. δειντρομολόχα. [**]

ἀγριοκαπνὸς ὁ, ἀμάρι. ἀγριουκαπνὸς Θεοσ. Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καπνός.

Ἀγριόχορτον τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), ἀστερίσκος ὁ φύλδρος (asteriscus aquaticus), ὁμοῖος πρὸς τὸ φυτὸν καπνόν. Χρησιμοποιεῖται πρὸς θεραπείαν τοῦ ὄνυχονόου ἢ τῆς παρωνυχίας. Πβ. ἄγριος καπνός (ιδ. καπνός), ἀγριοτούτουννο, καρφόχορτο. Συνών. ἀγριοκομπριά, νυχάκι. [**]

ἀγριοκαππαρξά ἡ, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καππαρξά.

Φυτὸν τὸ παρ' ἀρχαίοις ἀπόκυνον ἢ κύναγρον τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδῶν (Asclepiadeae), μαρσδεμία ἡ ὀρθοφυῆς (marsdenia erecta), θάμνος ὁμοῖος πρὸς κάππαριν μὲ φύλλα βαρύοσμα. Συνών. ψόφος. [**]

ἀγριοκαρταξά ἡ, Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Εἶδος εὐόσμου ἀκάνθης.

ἀγριοκάρδαμο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριοκάρδαμος ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάρδαμο.

Ἀγριόχορτα 1) Ἀγριοκαρδαμούδα, ὁ ιδ. 2) Ἀγριοσέλινο, ὁ ιδ. [**]

ἀγριοκαρδαμούδα ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καρδαμούδα.

Ἀγριόχορτα τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) ΠΓεννάδ. 464 καὶ 485 1) Τοῦ γένους τοῦ καρδάμου (lepidium) κάρδαμον ἢ δράβη (lepidium draba), ἡ τοῦ Διοσκορ. (2,186) δράβη. Συνών. βρομολάχανο. 2) Τὸ ἀγριολαχανικὸν καψάκιον τὸ βαλάντιον (capsella bursa-pastoris), τὸ θλάσπι τοῦ Διοσκορ., οὔτινος «τὸ σπερμάτιον ἐμφερὲς καρδάμω» (2,185). 3) Τὸ φυτὸν καρδαμίδα (erucaria aleppica) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae). [**]

ἀγριοκαρύδα ἡ, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καρύδα.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβαρβάρα, ὁ ιδ. [**]

ἀγριοκαρυδξά ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καρυδξά.

Ὁ αἶλανθος τῶν κηπουρῶν τοῦ γένους τοῦ αἶλάνθου τῆς τάξεως τῶν ξανθοξυλωδῶν (xanthoxylaceae), αἶλανθος ὁ ἀδενώδης (ailanthus glandulosa), μὲ ἄνθη δυσώδη. Συνών. βρομοκαρυδξά. [**]

ἀγριοκάρυδο τό, ἀμάρι. ἀγροκάρυδον Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καρύδι.

Καρυδέα, τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς ἔχει πολὺ σκληρὸν κέλυφος. Συνών. πετροκάρυδο.

ἀγριοκαστανξά ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. καστανξά.

1) Ἡ ἀγρία ποικιλία τῆς κοινῆς καστανξᾶς (castanea vulgaris ἢ sativa) τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (cupuliferae) πολλαχ. Συνών. καστανξά. 2) Ἡ ἵπποκαστανέα ἡ κοινὴ (aesculus hippocastanum) τῆς τάξεως τῶν σαπινιδῶν (sapindaceae), τῆς ὁποίας ὁ πρὸς κάστανον ὁμοῖος καρπὸς εἶναι καὶ κτηνοτροφικὸς Στερελλ. (Ἄγραφ. Εὐρυταν. Φθιωτ.) [**]

ἀγριοκάστανο τό, Ἡπ. ἀγριουκάστανου Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγροκάστανον Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάστανο.

1) Ὁ τῆς ἀγριοκαστανξᾶς καρπὸς Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πόντ. (Τραπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀγριουκάστανου ταῖζιν τὰ ζῶα, ἅμα βήχιν Αἰτωλ. 2) Ἡ ἀγρία καστανέα Πόντ. (Τραπ.) [**]

ἀγριοκατσάγριλας ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κατσάγριλας.

Ἡ ἀγρία ἐλαία.

ἀγριοκάτσελλος ὁ, ἀμάρι. ἀρκοκάτσελ-λος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀγριοκατσέλλα (πβ. κατσέλλα). Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοκάτσελλος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἡ ἀτιθάσειντος ἀγελᾶς: Δῆσε καλὰ τὸν ἀρκοκάτσελ-λον τὸ ἐν νὰ ξαπολυθῇ (δέσε καλῶς τὸν ἀγριοκάτσελλον, διότι θὰ λυθῇ καὶ θὰ φύγῃ).

ἀγριοκατσίδα ἡ, Κρήτ. (Ἐμπαρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. κατσίδα.

Ἀγρία αἶξ, ἀγρία κατσίκια: Πάνω 'ς τὰ ὄρη, 'ς τὰ βουνά, ἀγριοκατσίδα ἐγέννησε (ἐπώδ.)

ἀγριοκατσίκια ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κατσίκια.

1) Ἡ αἶξ ἡ ἀγρία (capra aegagrus) τῆς τάξεως τῶν διχίλων κοιν. Συνών. ἀγρίμι 2) Ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχ. ἀναφερομένη αἶξ ἀγρία, τεφρόχρους μὲ ἀνοικτὰ κέρατα,

δαιτωμένη κατ' ἀγέλας (πβ. Ἀριστοτ. Ζῴων ἱστορ. 10,6 (612a)) Κρήτ. 3) Ἡ ἀγρία αἶξ (capella rupicapra) Θεσσ. Στερελλ. (Παρνασσ. Φθιώτ. κ. ἀ.) Μεταφ. ἐπὶ τοῦ δυσηνίου καὶ ἀκοινωνήτου. Συνών. ἀγριοκάτσικο.

ἀγριοκάτσικο τό, σύνθηθ. ἀγριουκάτσικον βόρ. ιδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κατσίκι.

Ἀγριοκατσίκια, ὁ ἰδ. Μεταφ. ἐπὶ ἀτιθάσου καὶ ζωηροῦ παιδίου: Τὴν ἀγριοκάτσικο πὺν εἶναι αὐτὸ τὸ παιδί! Ἔλα ἐδῶ, βρὲ σὺ ἀγριοκάτσικο! Πβ. ἀγρίμι 1.

ἀγριοκάτσουλλος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρζοκάτζουλλε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάτσουλλος. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγρζοκάτζουλλε πβ. ἀγρζε παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἀγρία γαλῆ, ἀγριόγαττος: Ἐνάτε ἀγρζοκάτζουλλε ἔγκι τὸ καμπζὶ (ἔγινε ἀγριόγαττος αὐτὸ τὸ παιδί. Ἐπὶ τοῦ ἀτιθάσου).

ἀγριοκανκαλήθρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριονκανκαλήθρα Θεσσ. κ. ἀ. ἀγριοκανκαλίδα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κανκαλήθρα.

Ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τοῦ σκάνδικος (scandix) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) 1) Σκάνδιξ ἡ κτεῖς τῆς Ἀφροδίτης (scandix pecten Veneris), ὁ τῶν ἀρχαίων σκάνδιξ Θεσσ. Κεφαλλ. 2) Σκάνδιξ ὁ μεγανθῆς (scandix grandiflora) Κεφαλλ. 3) Σκάνδιξ ὁ νότιος (scandix australis), τὸ τοῦ Θεοφρ. (Ἰστ. φυτ. 7,7) ἔνθρουσκον Κεφαλλ. Συνών. γεροντολούλουθο.

4) Διάφορα ἄλλα σκάνδικος εἶδη Κεφαλλ. Συνών. ἀγριομυρξαλίδα, μυρωδῆ. [**]

ἀγριοκάψιμο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κάψιμο.

Ὑπερβολικὸν φλόγισμα: Εἶδ' ἀγριοκάψιμο ἵτονε εὐτό! Ἀλλάξιμαὶ ἔνηκε (τί μεγάλο φλόγισμα ἦτο αὐτὸ ποῦ ἔπαθεν εἰς τὸ πρόσωπον, ἔγινε τέρας ἀπὸ τὴν παραμόρφωσιν). Συνών. ἀγριόκαμα.

ἀγριοκέδρο τό, Ἡπ. ἀγριόκιδρου Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγριόκεντρο Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεδρί.

Ἀρκευθοὶ τινες καὶ ἰδίως ἄρκευθος ἡ ὀξύκεδρος (juniperus oxycedrus). [**]

ἀγριοκέλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρκόκ-κελος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κέλης.

Ὁ πάσχων ἐξ ὑπερβολικῆς λέπρας τῆς κεφαλῆς: Ἀσμ. Βρὲ κ-κέλη, βρὲ ἀρκόκ-κελε, βρὲ μισταρκὲ τοῦ λύκον, κείνον τὸ φέσιν, ποῦ φορεῖς, ἐν' τοῦ Χατζαντρονίκου (μισταρκὲ τοῦ λύκον=ὑπηρέτη τοῦ λύκον, ἦτοι σὺ ὁ ὑποκείμενος τελείως εἰς τὸν λύκον=εἶδος λέπρας).

ἀγριοκερασά ἡ, ἔνιαχ. ἀγριοκερασ-σά Α.Κρήτ. ἀγριουκιρασά Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγροκερασά Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερασά.

Ἀγριόδενδρα τοῦ γένους κεράσου (cerasus) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae) 1) Ἡ ἀγρία ποικιλία τῆς

κερασῶς ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ ἐμβολιάσιμον ἀγριόδενδρον κέραςος ὁ μικρόκαρπος (cerasus mahaleb), πιθανῶς ὁ τοῦ Θεοφρ. (Ἰστ. φυτ. 4,1,3) πάδος ἔνιαχ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀγριουκιρασά Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἀγριουκιρασῆς αὐτόθ. Ἀγροκερασά Πελοπν. (Καλάβρυτ.) [**]

ἀγριοκέρασσο τό, Κρήτ. —Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγρο-κέρασσον Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) ἀγροιδέρασσο Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεράσι.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκερασῶς 1, ὁ ἰδ., Κρήτ. Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) —Λεξ. Περίδ. Βυζ. 2) Τὸ δένδρον ἀγριοκερασά 1, ὁ ἰδ. Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) [**]

ἀγριοκερατᾶς ὁ, Παξ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερατᾶς.

Ὁ εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν κερατᾶς, ὑβριστικῶς: Μωρὲ ἀγριοκερατᾶ, ἂν σε πιάκω, θὰ σοῦ πιῶ τὸ αἷμα σου! Συνών. φρ. κερατᾶς μὲ τὰ ὄλα του.

ἀγριοκερατῆς ἡ, Κρήτ. κ. ἀ. ἀγριοκερατῆσα Πελοπν. (Λεῦκτρ.) ἀρκοτερατῆς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κερατῆς. Περί τοῦ τύπ. ἀρκοτερατῆς ἰδ. ΧΠαντελίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 123.

Τὸ δένδρον κερατέα ἡ ἔλλοβος (ceratonia siliqua) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae) ἐνθ' ἄν.: Ἐν πᾶσι ν' ἀμ-ματίσης τὲς ἀρκοτερατῆς τὴν ποῦ ν' τῶαίρος; Κύπρ. Συνών. κερατῆς, κουτσουπεῖς, ξυλοκερατῆς. [**]

ἀγριοκεράτι τό, ἀμάρτ. ἀρκοτεράτιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεράτι.

Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκερατῆς, ὁ ἰδ.

ἀγριοκέρατος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοτέρατος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοκερατῆς. Διὰ τὸν τύπ. ἀρκο-τερατῆς πβ. λ. ἀγριοκερατῆς.

Μεγάλη ἀγριοκερατῆς, ὁ ἰδ.

ἀγριοκέχρι τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ. ἀ.) —Λεξ. Βυζ. ἀγριοκεχρί Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κεχρί.

Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae) 1) Ἡ ἀγρία μορφὴ κέγχρου τοῦ κοινοῦ (panicum miliaceum) ἐνθ' ἄν. 2) Τὸ πρὸς κέγχρον ὁμοιον ζιζάνιον σόργον τὸ Χαλέπιον (sorghum Halepense) πιθανῶς ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,31) καλαμάγρωστις Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ. ἀ.) Συνών. ἀγριοκαλάμι 2, αἱματόχορτο, βρομόρριζα, καλαμάγρω, κεχρί. [**]

ἀγριόκινα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριότινα Πελοπν. (Κλουττινοχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κίνα.

Βοτάνη χρήσιμος πρὸς ἱασιν ἐλωδῶν πυρετῶν.

ἀγριόκισσος ὁ, Κρήτ. (Βιάνν.) Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κισσός.

Ἡ βάτος σμίλαξ ἡ τραχεῖα (smilax aspera). Συνών. ἀβρωνιά 2, ἀρκόβατος. [**]

